

ikke blive Spørgsmaal om paa Grund af hendes Alder og de i øvrigt foreliggende Forhold. Der kan kun være Tale om at give hende Understøttelse, saa længe Børnene ere under 15 Aar, og hun har Forsørgelsen og Opdragelsen af dem. Men dette Spørgsmaal skal altsaa blive taget under nærmere Overvejelse, saa fremt Andragendet bliver henvist.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen Nr. 14 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 981—82)

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 18 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 981—82)

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst Indstillingerne under Nr. 4 og 6 vedrørende *Landbrugsministeren* (se Tillæg B., Sp. 979—80).

Ordføreren (*Buste*): De tvende Andragender angaa begge samme Sag, nemlig Bekæmpelsen af Oldenborrerne. Vi Landmænd vide, at Oldenborren er en slem Gæst, især i de Egne, hvor der er Skove og meget Hegn. Den skal have været en slem Gæst i gamle Dage nede i Sydsjælland, men ogsaa i Jylland kende vi den, og det lader ogsaa til, at man paa Fyn er bleven opmærksom paa denne Gæsts Farlighed. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at den Forfølgelse, der er rejst mod disse Dyr, har vist sig god og praktisk, saa at det er intet Under, at Landbrugets Institutioner mene, at vi bør vedblive med Bekæmpelsen. Det første Andragende er fra Fyns Stifts patriotiske Selskab om en snarlig Revision af Loven af 1ste April 1887 om Foranstaltninger mod Oldenborrer samt om Statstilskud til Forsøg paa at bekæmpe Oldenborrerne, og det oplyses i Andragendet, at Hovedvægten naturlig maa lægges paa Revisionen af den nævnte Lov inden Flyveaaret. Vi vide jo alle, at disse Dyr grassere ikke hvert Aar, men med Aar imellem, og at naar de komme, er det for Alvor, saa det gælder om at træffe saadanne Forberedelser, at vi kunne ødelægge dem, naar de komme. Det næste Andragende angaar en Sag af samme Natur. Det er et Andragende fra Bestyrelsen for Forsikringsforeningen mod Oldenborrelarver

i Danmark om Statstilskud til Foreningen. Det oplyses, at den Skade, som Oldenborrelarverne have tilføjet Østifterne, kan anslaaes til 400,000 Kr. Det er mange Penge, men det er slet ikke umuligt, at de kunne have gjort den Skade, for det er nogle forfærdelige Udyr, naar de komme i Mængde. At de øde Kornet, er ikke det værste, men at de ødelægge Kløvermarkerne, som er flere Aars Græsning, er en meget stor Ulykke. Man har derfor oprettet en Forsikringsforening mod dem herovre paa Sjælland. Jeg skal ikke komme dybt ind paa en Omtale af denne Forening, skønt det kunde være ganske interessant, men jeg skal dog bemærke, at der foreligger nogle Love for denne Forening — det er det eneste Bilag, som ledsager Andragendet — og disse Love oplyse for det første, hvordan der skal svares Bidrag, hvilket synes mig alt andet end retfærdigt. Bidrag til Foreningen skal naturligvis gaa efter Hartkorn. De, der have under 1 Td. Hartkorn, skulle give 50 Øre, de, der have fra 1 Td. og under 10, skulle give 1 Kr., de, der have 10 til 20, skulle give 2 Kr., de, der have fra 20 til 50, skulle give 3 Kr., men de, der saa have over 50 Tdr., om de saa have flere Hundrede Tdr. Hartkorn, skulle kun give 4 Kr. Det er dog ikke det eneste mærkelige i disse Love. Det oplyses her i § 3, hvordan Styrelsen er. Ledelsen af Foreningens Virksomhed er overdraget til en Formand, en Næstformand og saa nogle Herredsformænd — der er to i hvert Herred. Nu fortælles det, at Herredsformændene og Kredsformændene og en Vurderingsmand fra hvert Sogn skulle foretage Taksationerne. Endvidere oplyses det, at Formanden, Næstformanden og samtlige Kredsformænd vælges af Bestyrelsen paa Aarsmødet paa tre Aar, men hvordan egentlig den Bestyrelse vælges, kan jeg ikke blive klog paa. I Grunden er det Formanden, der helt igennem regerer i denne Sag. Nogen særlig demokratisk Indretning tror jeg ikke, denne Forening er. Det ser det i alt Fald ikke ud til efter Lovene. Men det maa nu blive den højtærede Ministers Sag at se nærmere paa disse Bilag, naar Andragendet, som jeg haaber, af det høje Ting bliver henvist til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse. Vi have hverken for det første Andragendes Vedkommende fra Fyns Stifts patriotiske Selskab eller for det andet fra Forsikringsforeningen anbefalet at henvise dem til den højtærede Minister, vi have kun henvist det til Ministerens Overvejelse. Vi tro, at den ærede Minister, som jo selv er